

[Ministeren for offentlige arbejder.]

konservative folketingsgruppe har den samme opfattelse som den, det ærede medlem her gav udtryk for.

Der er jo ikke stillet ret mange spørgsmål direkte til mig, og jeg skal derfor fatte mig forholdsvis kort i de bemærkninger, jeg har at gøre.

Jeg forstod på de ærede ordførere, at man i og for sig var ret enig om — det gælder måske ikke det ærede medlem hr. Lannung og måske heller ikke det ærede medlem hr. Aksel Larsen, men det gælder de øvrige ordførere — at det kunne synes, som om den administration, kommissionen vil opbygge for at løse Storkøbenhavns trafikspørgsmål, var noget indviklet, og at det måske også er et noget for stort apparat, man vil sætte i sving.

Jeg tror imidlertid, at man — hvis man har tid til at studere kommissionsbetænkningen og lovforslaget nærmere og prøver at gå tingene rigtig igennem, betragter kommunernes opdeling i Storkøbenhavn, og ser på det, der er fælles for statens trafikinteresser og kommunernes trafikinteresser — vil opdage, at det må have været vanskeligt at finde frem til den foreslåede form, som godt kan synes indviklet og måske også kan synes at være for omfattende med hensyn til administrationen. Jeg tror, at det vil være muligt i det udvalg, som skal arbejde med sagen, at nå frem til den erkendelse, at man i virkeligheden er standset ved det rigtige. Men det er klart, at med hensyn til et så omfattende forslag som dette må der selvfølgelig være mulighed for at korrigere eller rette hist og her, og jeg vil da også gerne udtale håbet om, at man i udvalget, for så vidt det er muligt, kan finde frem til mere enkle former end dem, lovforslaget er udtryk for.

Det ærede medlem hr. Anker Lau ville gerne, forstod jeg, have understreget af mig, at dette forslag ikke var noget, der skulle jages igennem. Det ærede medlem udtrykte sig på den måde, at det var vel ikke meningen, at dette lovforslag skulle gennemføres i denne samling. Deroverfor vil jeg gerne sige, at det har ikke været min mening. Jeg mener, at det er et så omfattende kompleks af spørgsmål, der her er tale om vedrørende Storkøbenhavns

trafik, at det ville være urimeligt at forlange af et udvalg, at det skulle kunne klare de mange problemer, de mange henvendelser, man må forudse kommer, inden for det tidsrum, der er tilbage af den normale folketingssamling. Min hensigt har derfor været, således som det ærede medlem var inde på, at få lovforslaget fremsat og til førstebehandling, for at udvalgsarbejdet kan komme i gang, og for at man i sommerens løb eventuelt også kunne gøre visse studier i marken, og at jeg så på ny, når vi samles til efteråret, kunne genfremsætte lovforslaget, så at der blev en rimelig mulighed for at få det færdigbehandlet i næste folketingsår.

Til det ærede medlem hr. Anker Lau vil jeg også gerne sige, at vi har selvfølgelig i ministeriet for offentlige arbejder opmærksomheden henvendt på den individuelle kørsel. Vi tror ikke, at vi ved at skabe et trafikråd for København får alle problemer løst. Vi er helt klar over, at spørgsmål som udvidelse af gader, indfaldsveje til København, parkeringsanlæg o. s. v. stadig væk må løses i takt med de kollektive trafikopgaver inden for Storkøbenhavn.

De fleste ærede ordførere har været inde på spørgsmålet om byrdefordelingen. Det havde selvfølgelig været nemmere for mig at fremsætte et lovforslag, der også på dette område byggede på kommissionens enstemmige indstilling, altså en fordeling af finansieringsbyrden med 75 pct. på staten og 25 pct. på kommunerne. Man må imidlertid være klar over, at staten i denne kommission ikke var særlig talstærkt repræsenteret; der var vel, når det kommer til stykket, egentlig kun én, der direkte repræsenterede staten, nemlig formanden, tidligere minister Kjærboel; derudover bestod kommissionen væsentligt af kommunale repræsentanter, teknikere og embedsmænd, og der var vel i og for sig ikke noget at sige til, at en kommission med denne sammensætning tog de mest vidtgående hensyn til skatteyderne i Storkøbenhavn på dette område.

Da lovforslaget imidlertid ikke kunne fremsættes i det høje ting uden at have passeret finansministeriet, kan de ærede ordførere og ærede medlemmer nok forstå, hvad adressen er med hensyn til byrdefordelingen. Det er altså de forhandlinger,